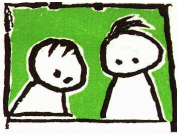

Kinderopvang... gemeenschapsdienst of privé? Samen verantwoordelijkheid nemen.

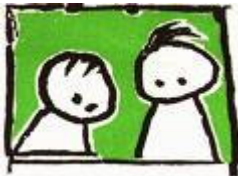
Er is een verband tussen 'wat sociaal nodig is' en 'een duurzame stedelijke ontwikkeling'. We hebben het gevoel dat *enkel wat opbrengt* nog belangrijk is, en dat de aandacht voor 'het sociale' fel achteruit boert. De overheid mag er zich niet goedkoop vanaf maken door grofweg te stellen dat ze hierin geen (ondersteunende) taak heeft, al was het alleen maar logistiek. Ook het gegeven 'warme stad', of zojeweil 'herbergende stad' (waar oubollige partijen in hun verkiezingsvoor-bereiding koud mee goochelden zonder er écht een bedoeling mee te hebben) is in dit verband te noemen. Onder die warme noemer moeten zowel het (kleinschalige) privé-initiatief én de Openbare dienstverlening hun ding samen-doen.

We moeten allemaal kinderen opvangen

Ook *vanonderuit!* bleef niet onberoerd bij het bericht van de twee Mechelse Schepenen Kristl Strubbe (Financiën, Open VLD) en Rita Janssens (Schepenen van o.a. Kinderopvang, SP.A), die het met elkaar publiekelijk niet eens zijn over al of niet *Stedelijke* kinderopvang.

Strubbe ziet 'communisme' in Janssens' voorstel. De vrouw die kapitalisme als de ware weg ziet kan blijkbaar moeilijk die dingen uit elkaar halen. Misschien heeft zij haar mening onvoldoende kunnen argumenteren, zodat er ook weinig begrip voor kan groeien. Janssens lijkt constructieve bedoelingen te hebben, maar van waaruit vertrekt haar oprisping en hoe zal die gemeenschapsdienst er dan uitzien?

Vanonderuit! sprokkelde de meningen 'binnenshuis' bijeen. Samengevat kunnen wij zeggen dat 'we allemaal kinderen moeten opvangen'.

Kerntaken, gemeenschapstaken en het PPS-monster

Als Kristl Strubbe (en veralgemeend naar alle liberalen van alle slag) stelt dat kinderopvang geen kerntaak is voor 't stad, dan kunnen de werknemers van de twee stedelijke(!) kinderopvangdiensten alvast hun syndikale vlaggen terug bovenhalen! Want enkele jaren geleden speelde het toenmalige college - ook VLD, maar dan zonder SP.A - met het idee heel de boel te privatiseren want...geen *kerntaak* voor 't Stad. Het afstoten van diensten naar de privé is nu eenmaal een neoliberal dogma: zo werden de onderhoudsdiensten van het stadhuis geprivatiseerd met slechtere voorwaarden, werd het 'gasthuis' afgestoten, het plaatsen van verkeersborden afgestoten naar... jawel Janssens!, en als ze zouden kunnen zou ook nog de brandweer geprivatiseerd worden. Over de brandweer gesproken: zelfs haar ambulancedienst gebeurt niet meer door hun eigen mensen, maar door privé-firma's die ook opereren in de spoeddiensten van ziekenhuizen (bv Ambuce). Als men nog verder gaat privatiseren en afstoten dient de vraag gesteld te worden *wie straks het licht gaat uitdoen in het stadhuis?*

Na de acties door het personeel en sympatisanten en families werd het dossier maar in de koelkast gestoken. Uiteraard om het er nadien weer uit te halen.

Rita Janssens, nu Schepenen maar toen aan de andere kant van de barricades, wil een beetje de kool en de geit sparen omdat zij ook de gevangene is van de neoliberale 'logica' dat "er geen geld is".

Is zij voor een sterke *openbare* kinderopvang? Of mikt zij ook voor de stedelijke kinderopvang op een *Privaat-Publieke-Samenwerking* (PPS)? Zo ja, dan is er dringend actie nodig want het vroegere OCMW-ziekenhuis was ook omgevormd tot een 'Autonome vereniging' als eerste stap naar het opdoeken.

PPS staat niet altijd gelijk voor betaalbaar: zo is de prijs van het zwembad in het Leuvense de hoogte in gegaan. PPS zit ook al in het bestuurlijk achterhoofd als het over het Mechelse nieuwe zwembad of het te koop staande Zwempaleis gaat.

Janssens belooft ook kapitaalssubsidies te geven aan zogenaamde mini-crèches. Is het niet beter om eerst en vooral met ons belastingsgeld de bestaande stedelijke kinderopvang te financieren en te verbeteren?

Het is zeker dat flexibiliteit, die het kapitalisme vandaag van de werknemers eist, deze 'behoeften' creëert. Dit gaat ook op voor het fileprobleem, de veelvuldige ongevallen met vrachtwagens, het ozongevaar,...Er is dus nog veel werk aan de winkel.

Al lijken de voorstellen van Janssens constructief, we willen ze met enige voorzichtigheid bekeken worden.

Kwaliteit en betaalbaarheid van de opvang

Er is zeker en vast een grote behoefte aan kwalitatieve en betaalbare kinderopvang. Die opvang is sociaal én economisch essentieel geworden in een samenleving van tweeverdieners. Maar er zijn niet alleen tweeverdieners op de wereld, en kinderopvang is véél meer dan opvang alleen. Er bestaat een zeer ruim basisaanbod aan kinderopvang in Vlaanderen dat georganiseerd, gereguleerd en gecontroleerd wordt door de Overheidsinstelling Kind en Gezin. Er bestaat dus een sterk uitgebouwde (en relatief betaalbare) structuur.

Maar voor Kristl Strubbe is kinderopvang dus géén primaire taak voor een stad. Moet een Stadsbestuur daar dan helemaal niet aan deelnemen?

Eerst moet er gekeken worden of het bestaande kwalitatieve aanbod - binnen de bestaande 'privé'-structuren - waar nodig - verruimd kan worden.

Voor alles moet natuurlijk de flexibilisering van ons economisch model en aldus onze manier van samen-leven (leven we eigenlijk nog *samen*, wanneer we onze kinderen straks om 6 u 's morgens in de kinderopvang willen 'dumpen'?) in vraag gesteld worden. Dit is zeker een primaire taak voor *Vanonderuit!*

Nu het gesprek tot de kerntaken van de overheden is verengd, is de kernvraag : waarmee zijn onze kindjes en hun ouders het beste af? En dan: wie levert kwalitatief de beste dienstverlening? In feite zijn de ouders of ouder zelf de eerstgeplaatsten om hierover een oordeel te vellen. Waarom kan er hierover eerst geen breed maatschappelijk debat gevoerd worden, waarom kan bvb. het middenveld hierover niet worden gehoord?

Tweede aspect is de 'prijs-kwaliteit'-verhouding. Voor niets gaat enkel de zon op. Kinderopvang is een zeer delicate en complexe materie die heel veel aandacht en superstructuren vereist.

Het privé-initiatief vult zeker een groot stuk de behoeften in. Bestaande instanties op overkoepelend niveau (bvb Kind en Gezin) zorgen voor heel wat van de extra omringende taken die bij het organiseren van kinderopvang komen kijken. Verder zijn er gelukkig nog heel wat mensen (veelal vrouwen) die op basis van liefde voor kleine kinderen deze taak voor een toch wel matig extraatje op zich nemen.

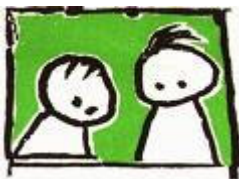
Moeten we niet vermijden dat alles gesubsidieerd en van stads- of staatswege georganiseerd wordt? Het moet zoveel mogelijk gaan om zo direct mogelijke banden tussen organiserende kindzorgers en de betrokken ouder.

Uit ervaring weten we dat de kwaliteit van de stedelijke kinderkribbes behoorlijk is, vergelijkbaar met enkele kleinere kribbes. Bij de kleine kribbes staan 2 of 3 personen in voor alles : administratie, koken, poetsen en de kinderen. De accommodatie en omkadering is niet te vergelijken met die van de stedelijke kinderkribbes.

Wat doen de ouders tijdens de jaarlijkse vakantieperiode van de kleinere kribbes ? Voor die maand is het vaak zoeken naar een oplossing. Als er in de kleinere kribbes iemand ziek is, dan is dat direct merkbaar. De kinderen zijn daarvan de dupe.

Tijdens de vorige bestuursperiode heeft de christelijke zuil reeds geprobeerd om het laken naar zich toe te trekken (Stekelbees).

Naar analogie met de ziekenhuizen in Vlaanderen zouden we op de duur ook in de kinderopvang een monopolie van de christelijke zuil hebben. Iedereen weet dat diversiteit en "concurrentie" een gezonde zaak zijn voor de "markt".

Behoort de opvang nu tot de kerntaak of niet?

De discussie kan je opentrekken door na te gaan wat dan wel door het stadsbestuur wordt gesubsidieerd, en wat overgeheveld naar bovenlokale andere overheden om er Aldus besparend van af te komen.

Wat is er gebeurd met het stedelijk onderwijs? De leuke wijkschooltjes waar ouders en kinderen een verband ontwikkelden, een samenhangingsgevoel deden ontstaan.

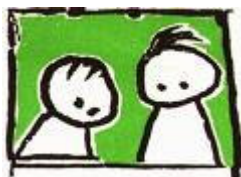
Waarom moet een stedelijke overheid geld pompen in de infrastructuur voor voetbalploegen? Waarom zou dat tot de kerntaken behoren? Kijk eens rondom je: welke taken de overheid (privé) laat doen terwijl ze niet zouden moeten tussenkomen: Maanrockfestival (waar we allen

aan meebetalen), kerstbomen ophalen, stads- en torenverlichting, andere prioriteiten waar u en ik niet de minste prioriteit in zien. Geld dat je bvb. in een ondersteuningsprogramma voor kinderdagverblijven zou kunnen pompen.

Ook in de cultuursector wordt heel wat geld gepompt: er wordt de komende jaren o.a. heel wat geïnvesteerd in nieuwe infrastructuur.

In die sector zien we dat bepaalde projecten jaarlijks op een riant subsidie kunnen rekenen, terwijl vele kleine projecten in de kou blijven staan. De absurde bedragen die de overheid à la *Anciaux* neertelt voor de aankoop van bepaalde kunstwerken doet vragen rijzen!

Gezien de lange wachtlijsten voor sommige richtingen in de academie en het conservatorium is het aangewezen om hier wat meer middelen te voorzien: zo kan een grotere groep **actief** deelnemen aan de cultuurbeleving.

Belastingsverlaging versus sociale noden

Mechelen beschikt over twee Stedelijke kinderopvangdiensten, voor de rest bestaan er nog private kinderopvangmogelijkheden onder toezicht van 'Kind en gezin'. Ofwel zeggen we tegen de mensen, net zoals Kristl Strubbe in haar opiniestuk in *De Morgen* van 19 januari, dat het stadsbestuur de belastingen wil blijven verlagen en dat ze dat op termijn alleen kan volhouden als ze zich concentreren 'op de kerntaken' die een overheid op zich moet nemen. En dus moeten we die handel sluiten en afstoten! Ofwel zeggen we dat er sociale noden zijn die ingevuld moeten worden en waar belastingsgeld (overheidsgeld, belasting op grote fortuinen, ...) voor nodig is. Kinderopvang is immers een sociale nood.

Als de liberalen in deze stad ons willen wijsmaken dat ze de belastingen willen *blijven* verlagen, dan vraag ik mij af wanneer de *eerste* belastingverlaging er komt.

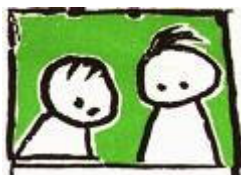
Enkele weken geleden klaagden de inwoners van Heist op den Berg nog dat de voor hen aangekondigde belastingverhoging hen zo'n 15 euro zou kosten (was dat gemiddeld per gezin?)

Weet dat de Mechelse opcentiemen met 'peanuts' verminderd zijn, maar dat intussen de **overbodige** (o.m. door de 'aangepaste' prijs van de zakken voor restafval) **milieubelasting** (o.m. wegens de prijs van de huisvuilzakken) **gewoon van naam veranderd** is (in plaats van afgeschaft) en voortaan 'algemene stadsbelasting' heet: 60 euro per gezin. Verder wordt met onze opcentiemen niet meer voor de riolering gezorgd, daar betalen we nu extra voor via onze waterfactuur, en reken maar dat het tarief hiervoor jaarlijks zal stijgen, iets wat men moeilijk met de opcentiemen kan doen.

De verschuiving van inning van de rioolbelasting werd slechts voor 30% gecompenseerd, dat betekent dus een verhoging met minstens 70%! Per gezin goed voor enkele tientallen euro! (kijk uw laatste waterrekening maar eens na).

Er zijn nog andere kosten die de afgelopen bestuursperiode de lucht zijn ingeschoten zijn (laat maar eens een verkeersbord voor je deur plaatsen bij verbouwwerken of verhuis).

Trouwens, de stedelijke kinderkribbes zijn niet gratis voor de gebruikers. Misschien kan de stedelijke overheid de kosten wat drukken door een beter beheer? Misschien is het nodig om de tarieven en het aftrekbare gedeelte wat aan te passen (moet wel op Vlaams niveau gebeuren)?

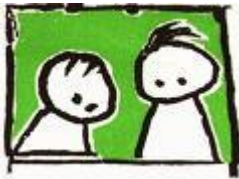

Mechelen à la Somers: naast stad met kerntaken, stad van tweeverdieners

Als men tweeverdieners naar Mechelen wil lokken geeft men een verkeerd signaal door de stedelijke kribbes af te stoten. We kunnen niet verwachten dat de privé-sector deze capaciteit op korte tijd kan invullen. Bovendien hebben privé-bedrijven al een behoorlijke impact op het beleid van intercommunales, o.a. Ivarem. In plaats van een dienst aan te bieden tegen kostprijs voor de inwoners van de betrokken gemeenten, strijken een aantal bedrijven fikse winsten op.

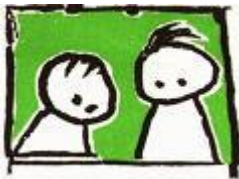
In het geval van de huisvuilophaling worden de inwoners niet beloond voor de geleverde inspanningen, want ondanks het dalende volume stijgt de prijs zienderogen.

Een ander voorbeeld van impact op het parkeer- en mobiliteitsbeleid zien we in Mechelen: er worden niet echt oplossingen aangereikt, alleen het territorium van Vinci wordt groter. En de Open Ruimte wordt verkwanseld tegen een snelheid als de kaalslag van het Regenwoud.

Kleinschaligheid in de opvang!

Dat is het wat *Vanonderuit!* aanspreekt! Enkel ter omkadering zijn diensten - op Vlaams niveau - vereist natuurlijk. Organisaties gaan dikwijls een eigen leven leiden. Oorspronkelijk goed bedoeld, maar de facto zijn ze er stilaan meer en meer voor zichzelf en wordt het eerste doel, namelijk de reden waarvoor zij in het leven geroepen zijn, ondergeschikt aan het eigen voortbestaan. Men moet maar eens het oude boek van de Nederlandse filosoof Hans Achterhuis "De markt van welzijn en geluk" opnieuw ter hand nemen.

Samen verantwoordelijkheid nemen.

We zijn van het thema afgeweken, maar er is immers een verband tussen 'wat sociaal nodig is' en 'een duurzame stedelijke ontwikkeling'. We hebben het gevoel dat enkel wat opbrengt nog belangrijk is, en dat de aandacht voor 'het sociale' fel achteruit boert. De overheid mag er zich niet goedkoop vanaf maken door grofweg te stellen dat ze hierin geen (ondersteunende) taak heeft, al was het alleen maar logistiek. Ook het gegeven 'warme stad', of zojewil 'herbergende stad' (waar oubollige partijen in hun verkiezingsvoorbereiding koud mee goochelden zonder er écht een bedoeling mee te hebben) is in dit verband te noemen. Onder die *warme noemer* moeten zowel het (kleinschalige) privé-initiatief én de Openbare dienstverlening hun ding samen-doen. Gemeenschapsgeld kan niet alleen dienen voor de verfraaiing van de (binnen-)stad, noch voor enkel het welzijn van een beperkte groep mensen die zich wel een onthaalmoeder kunnen permitteren en aldus niet op een opvang-wachtlijst te vinden zijn.

De toekomst is voor iedereen: laat ons de kinderen samen opvangen.

februari 2008